

בראשית / וירא

כג עמד לפני יהוה: ויגש אברהם
 ויאמר האף תספה צדיק עם-
 כד רשע: אולי יש חמשים צדיקים
 בתוך העיר האף תספה ולא-
 תשא למקום למען חמשים
 כה הצדיקים אשר בקרבה: חללה
 לה מעשת | כדבר הזה להמית
 צדיק עם רשע והיה כצדיק
 כרשע חללה לה השפט כל-
 הארץ לא יעשה משפט:
 טו ויאמר יהוה אם-אמצא
 בסדם חמשים צדיקים בתוך
 העיר ונשאתי לכל-המקום
 כז בעבור: וינן אברהם ויאמר
 הנה-נא האלתי לדבר אל-
 כח אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים
 חמשה התשחית בחמשה
 את-כל-העיר ויאמר לא
 אשחית אם-אמצא שם
 כט ארבעים וחמשה: ויסקף עוד
 לדבר אליו ויאמר אולי
 ימצאון שם ארבעים ויאמר
 לא אעשה בעבור הארבעים:
 ל ויאמר אל-נא יחד לאדני
 ואדברה אולי ימצאון שם
 שלשים ויאמר לא אעשה
 אם-אמצא שם שלשים:
 לא ויאמר הנה-נא האלתי לדבר
 אל-אדני אולי ימצאון שם

יא ואברהם ושרה זקנים באים
 בימים חדל להיות לשרה ארץ
 יב פנשים: ותצחק שרה בקרבה
 לאמר אחרי בלתי היתה-לי
 יג עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה
 אל-אברהם למה זה צחקה
 שרה לאמר האף אמנם אלך
 יד ואני זקנתי: היפלא מיהוה
 דבר למועד אשוב אליך כעת
 טו חיה ולשרה בן: ותכחש שרה |
 לאמר לא צחקתי כי | יראה
 טז ויאמר | לא כי צחקת: ויקמו
 משם האנשים וישקפו על-
 פני סדם ואברהם הלך עם
 יז לשלחם: ויהוה אמר המכסה
 אני מאברהם אשר אני עשה:
 יח ואברהם היו יהיה לגוי גדול
 ועצום ונברכו-בו כל גויי
 יט הארץ: כי ידעתיו למען אשר
 יצוה את-בניו ואת-ביתו
 אחריו ושמורו דרך יהוה
 לעשות צדקה ומשפט למען
 הביא יהוה על-אברהם את
 כ אשר-דבר עליו: ויאמר יהוה
 זעקת סדם ועמרה כי-רבה
 וחטאתם כי כבדה מאד:
 כא ארדה-נא ואראה הפצעקתה
 הבאה אלי עשו | כלה ואם-לא
 כב אדעה: ויפנו משם האנשים
 וילכו סדמה ואברהם עודנו

וירא יח^א וירא אליו יהוה באלני ממרא ס
 והוא ישב פתח-האהל כחם
 כ היום: וישא עיניו וירא והנה
 שלשה אנשים נצבים עליו
 וירא וירץ לקראתם מפתח
 ג האהל וישתחו ארצה: ויאמר
 אדני אם-נא מצאתי חן
 בעיניך אל-נא תעבר מעל
 ד עבדך: יקח-נא מעט-מים
 ורחצו רגליכם והשענו תחת
 ה העץ: ואקחה פת-לחם וסעדו
 לבכם אחר תעברו כי-על-כן
 עברתם על-עבדכם ויאמרו בן
 *ו תעשה כאשר דברת: וימהר
 אברהם האהלה אל-שרה
 ויאמר מהרי שלש סאים קמח
 ז סלת לוגשי ועשי עגות: ואל-
 הפקר רץ אברהם ויקח בן-
 פקר רך וטוב ויתן אל-הנער
 ח וימהר לעשות אתו: ויקח
 חמאה וחלב ובן-הפקר אשר
 עשה ויתן לפניהם והוא-עמד
 עליהם תחת העץ ויאכלו:
 *ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך
 י ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב
 אשוב אליך כעת חיה והנה-בן
 לשרה אשתך ושרה שמעת
 פתח האהל והוא אחריי:

עֲשֵׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית
 לְבַעֲבוֹר הָעֲשָׂרִים: וַיֹּאמֶר אֶל־
 נָא יַחַד לְאֲדֹנָי וּאֲדַבֵּר אֲדָ־
 הַפַּעַם אוֹלֵי יַמְצִאוּן שֵׁם
 עֲשֵׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית
 לְבַעֲבוֹר הָעֲשֵׂרָה: וַיִּלֶּךְ יְהוָה
 כְּאִשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אֲבִרְהָם
 וְאֲבִרְהָם שָׁב לְמַקְמוֹ: וַיִּבְאוּ ס
 שְׁנֵי הַמְּלָאכִים סְדֹמָה בַּעֲרֵב
 וְלוֹט יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סֹדֶם וַיֹּרֵא־
 לוֹט וַיִּקֶּם לְקִרְאָתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 בְּאִפְסֵי אֶרֶץ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 נָא־אֲדֹנָי סוּרֵי נָא אֶל־בֵּית
 עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וּרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
 וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדֹרְכְכֶם
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרָחוּב נְלוּן:
 וַיַּפְצְרֻם בָּם מֵאֵד וַיִּסְרוּ אֵלָיו
 וַיִּבְאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם
 מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אָפֶה וַיֹּאכְלוּ:
 טָרַם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנֹשֵׁי הָעִיר אֲנֹשֵׁי
 סֹדֶם נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנְעַר
 וְעַד־זֶקֶן כָּל־הָעָם מִקְצֵה:
 ה וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ
 הַלַּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנַדְעָה
 ו אַתָּם: וַיַּעַז אֱלֹהִים לוֹט
 הַפְתַּח וְהִדְלַת סֹגֵר אַחֲרָיו:
 ז וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אַחֵי תַרְעוּ:
 ח הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָא

אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב
 בְּעֵינֵיכֶם דִּק לְאֲנָשִׁים הָאֵל
 אֶל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן
 ט בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי: וַיֹּאמְרוּ גֹש־
 הָלֵאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בְּא־לְגוֹר
 וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֵתָה נִרְעֵ לָךְ
 מֵהֶם וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מֵאֵד
 י וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁפֵר הַדֹּלֶת: וַיִּשְׁלַחוּ
 הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיִּבְיִאוּ אֶת־
 לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת־
 יא הַדֹּלֶת סָגְרוּ: וְאֶת־הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנּוּרִים
 מִקְטָן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא
 יב הַפְתַּח: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
 אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֹּה חֲתָן
 וּבְנֵיךָ וּבְנֵתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ
 יג בְּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמְּקוֹם: כִּי־
 מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמְּקוֹם
 הַזֶּה כִּי־גְדֹלָה צַעֲקַתְּם אֶת־פְּנֵי
 יְהוָה וַיִּשְׁלַחֲנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ:
 יד וַיַּעַז לוֹט וַיִּדְבֹּר | אֶל־חֲתָנָיו |
 לְקַחֵי בָנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ
 מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחָתִית
 יוּהִי אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַּמְּצַחֵק
 טו בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: וַכְּמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה
 וַיֹּאצְּרוּ הַמְּלָאכִים בְּלוֹט לְאֹמֶר
 קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי
 בְנֵתֶיךָ הַנְּמִצָּאֹת פֶּן־תִּסְפָּה
 טז בְּעֵזֶן הָעִיר: וַיִּתְמַהֲמָה |
 וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִיד־

אֶשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בָנֹתָיו בַּחֲמֶלֶת
 יְהוָה עָלָיו וַיִּצְאָהוּ וַיִּנְחָהוּ
 יז מַחוּץ לְעִיר: וַיְהִי כְהוֹצִיאֵם
 אַתָּם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמְּלַט
 עַל־נַפְשֶׁךָ אֶל־תְּבִיט אַחֲרֶיךָ
 וְאֶל־תַּעֲמִיד בְּכָל־הַפֶּכֶר הַהֵרָה
 יח הַמְּלַט פֶּן־תִּסְפָּה: וַיֹּאמֶר לוֹט
 יט אֱלֹהִים אֶל־נָא אֲדֹנָי: הִנֵּה־נָא
 מִצָּא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל
 חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי
 לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא
 אוֹכַל לְהַמְלִיט הַהֵרָה פֶּן־
 כ תִּדְבַקְנִי הָרַעָה וּמֵתִי: הִנֵּה־נָא
 הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לְנוֹס שָׁמָּה
 וְהוּא מִצְעַר אֲמַלְטָה נָא שָׁמָּה
 הֲלֵא מִצְעַר הוּא וַחֲוִי נַפְשִׁי:
 כא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׂאֵתִי פְּנִיךָ
 גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי
 כב אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: מֵהָר
 הַמְּלַט שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל
 לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֵךְ שָׁמָּה
 עַל־כֵּן קְרָא שֵׁם־הָעִיר צוּעַר:
 כג הַשְּׁמִשׁ יֵצֵא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט
 כד בָּא צַעֲרָה: וַיְהוֹה הַמַּטְוִי עַל־
 סוּדָם וְעַל־עַמֻּדָה גַּפְרִית וַאֲשֶׁר
 כה מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיַּהַפֵּךְ
 אֶת־הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל־
 הַפֶּכֶר וְאֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים
 טו וַצְּמַח הָאֲדָמָה: וַתִּבְטַט אֶשְׁתּוֹ
 מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח:

ח אֲשֶׁר-לָךְ: וַיִּשְׁפֹּם אֲבִימֶלֶךְ
 בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל-עַבְדָּיו
 וַיֹּדְבֵר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים
 ט מֵאֵד: וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
 לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מִה-עָשִׂיתָ
 לָנוּ וּמִה-חָטַאתִי לָךְ כִּי-הִבַּאתָ
 עָלַי וְעַל-מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה
 גְּדוֹלָה מְעַשִׂים אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשֶׂוּ
 י עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
 אֶל-אַבְרָהָם מִה רָאִיתָ כִּי
 יא עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי דַם אֵין-
 יראת אלהים במקום הזה
 יב וְהִרְגֹנִי עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי: וְגַם-
 אֲמַנָּה אַחֲתִי בַת-אָבִי הוּא אֵךְ
 לא לא בת אמי ותהי לי לאשה:
 יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים
 מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לֵה זֶה חֲסִדְךָ
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂי עִמָּדִי אַל כָּל-
 המקום אשר נבוא שמה
 יד אֲמַרְי־לִי אַחִי הוּא: וַיִּקַּח
 אֲבִימֶלֶךְ צֶאֱן וּבָקָר וְעַבְדִּים
 וּשְׂפָחוֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֹּשֶׁב
 טו לוֹ אֶת שְׂרָה אִשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ
 טז בְּטוֹב בַּעֲיִנֶיךָ שֵׁב: וְלִשְׂרָה אָמַר
 הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּסֶף לְאַחִיךָ
 הִנֵּה הוּא-לְךָ כֶּסֶף עֲיִנַיִם לְכֹל
 אֲשֶׁר אָתָּךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת:

לו וּבִקְמָה: וַתַּהֲרִין שְׁתֵּי בָנוֹת-
 לו לֹט מֵאֲבִיהֶן: וַתִּלְדוּ הַבְּכִירָה
 בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא
 אֲבִי-מוֹאָב עַד-הַיּוֹם:
 לח וְהַצְעִירָה גַם-הוּא יִלְדָה בֶּן
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן-עָמִי הוּא אֲבִי
 בְנֵי-עַמּוֹן עַד-הַיּוֹם:
 כא וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם ס
 אֶרְצָה הַנֶּגֶב וַיִּשָׁב בֵּין-קָדֵשׁ
 ב וּבֵין שׁוּר וַיִּגַּד בְּגֵרָד: וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל-שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי
 הוּא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר
 ג וַיִּקַּח אֶת-שְׂרָה: וַיִּבְאֵ אֱלֹהִים
 אֶל-אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל-הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלָתָּ
 ד בַּעַל: וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַם-צְדִיק
 ה תַּהַרְג: הֲלֹא הוּא אָמַר-לִי
 אַחֲתִי הוּא וְהִיא גַם-הוּא
 אמרה אחי הוא בתם לבני
 ו וּבְנִקְיֹן כִּפִּי עָשִׂיתִי זֹאת: וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלֹם גַּם אֲנֹכִי
 וְדַעְתִּי כִּי בַת־לִבְכָה עָשִׂיתָ
 זֹאת וְאֲחִשְׁךָ גַם-אֲנֹכִי אֹתָךְ
 מַחֲטוֹ-לִי עַל-כֵּן לֹא-נִתְתִּיךָ
 ח לְנֶגַע אֵלֶיהָ: וְעַתָּה הֲשֵׁב אִשְׁתְּ-
 הָאִישׁ כִּי-נָבִיא הוּא וַיִּתְּפַלֵּל
 ט בַּעֲדָךְ וַחַיָּה וְאִם-אֵינְךָ מְשֻׁב
 י דַּע כִּי-מוֹת תָּמוּת אֶתָּה וְכָל-

כא וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל-
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-עָמַד שָׁם אֶת-
 כב פְּנֵי יְהוָה: וַיִּשְׁקֹף עַל-פְּנֵי סָדֶם
 וְעַמְרָה וְעַל-כָּל-פְּנֵי אֶרֶץ
 הַכְּפָר וַיִּירָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר
 כט אֶרֶץ כְּקִיטֹר הַכְּבָשָׂן: וַיְהִי
 בַשָּׂחַת אֱלֹהִים אֶת-עָרֵי הַכְּפָר
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם
 וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה
 בַּהַפְּךָ אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר-יֹשֵׁב
 ל בהן לוט: ויעל לוט מצוער
 וישוב בהר ושתי בנתיו עמו כי
 ירא לשבת בצוער וישוב
 במערה הוא ושתי בנתיו:
 לא וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה
 אֲבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאֶרֶץ
 לְבֹא עֲלֵינוּ כְּדֹד כָּל-הָאֶרֶץ:
 לב לכה נשקה את אבינו יין
 ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
 לג זרע: ותשקין את אביהן יין
 בלילה הוא ותבא הבכירה
 ותשכב את אביה ולא ידע
 לד בַּשֹּׁכְבָה וּבִקְוָמָה: וַיְהִי מִפְּחָתָהּ
 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה
 הֲזֶ-שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת-אָבִי
 נִשְׁקַנּוּ יִן גַּם-הַלַּיְלָה וְנָבִיא
 שְׁכָבִי עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זֵרַע:
 לה וַתִּשְׁקִין גַּם בְּלִילָה הַהוּא אֶת-
 אֲבִיהֶן יִין וַתִּקַּם הַצְעִירָה
 וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא-יָדַע בַּשֹּׁכְבָה

י" ויתפלל אברהם אל-האלהים
 וירפא אלהים את-אבימלך
 ואת-אשתו ואמהתיו וילדו:
 י"ח כי-עצר עצר יהוה בעד כל-
 רחם לבית אבימלך על-דבר
 שרה אשת אברהם:

כ"א ויהוה פקד את-שרה ס

כ"א כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
 כ"ב כאשר דבר: ותהר ותלד שרה
 לאברהם בן לוקנו למועד
 ג אשר-דבר אתו אלהים: ויקרא
 אברהם את-שם-בנו הנולד-
 לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק:
 ד וימל אברהם את-יצחק בנו
 בן-שמנת ימים כאשר צוה
 חמישי ה אתו אלהים: ואברהם בן-

מאת שנה בהולד לו את יצחק
 ו' בנו: ותאמר שרה צחק עשה
 לו אלהים כל-השמע יצחק-
 ז לי: ותאמר מי מלל לאברהם
 היניקה בנים שרה כי-ילדתי
 ח בן לוקנו: ויגדל הילד ויגמל
 ויעש אברהם משתה גדול
 ט ביום הגמל את-יצחק: ותרא
 שרה את-בן-הגר המצרית
 אשר-ילדה לאברהם מצחק:
 י ותאמר לאברהם גרש האמה
 הזאת ואת-בנה כי לא יירש
 בן-האמה הזאת עם-בני עם-
 י"א יצחק: וירע הדבר מאד בעיני

י"ב אברהם על אודת בנו: ויאמר
 אלהים אל-אברהם אל-ירע
 בעיניך על-הנער ועל-אמתך
 כל אשר תאמר אליך שרה
 שמע בקלה כי ביצחק יקרא
 ג לך זרע: וגם את-בן-האמה
 לגוי אשימנו כי זרעה הוא:

י"ד וישכם אברהם | בפקר ויקח-
 לחם וחמת מים ויתן אל-הגר
 שם על-שכמה ואת-הילד
 וישלחה ותלך ותתע במדבר
 טו באר שבע: ויכלו המים מן-

החמת ותשלך את-הילד תחת
 טז אחד השיחים: ותלך ותשב לה
 מנגד הרחק כמטחוי קשת כי
 אמרה אל-אראה במות הילד
 ותשב מנגד ותשא את-קלה

י"ז ותבך: וישמע אלהים את-קול
 הנער ויקרא מלאך אלהים |
 אל-הגר מן-השמים ויאמר
 לה מה-לך הגר אל-תיראי כי-
 שמע אלהים אל-קול הנער

י"ח באשר הוא-שם: קומי שאי
 את-הנער והחזיקי את-ירך בו
 י"ט כי-לגוי גדול אשימנו: ויפקח
 אלהים את-עיניה ותרא באר
 מים ותלך ותמלא את-החמת

כ מים ותשק את-הנער: ויהי
 אלהים את-הנער ויגדל וישב
 כ"א במדבר ויהי רבה קשת: וישב

במדבר פארן ותקח-לו אמו
 אשה מארץ מצרים:

כ"ב ויהי בעת ההוא ויאמר
 שיש

אבימלך ופיקל שר-צבאו אל-
 אברהם לאמר אלהים עמך
 כ"ג בכל אשר-אתה עשה: ועתה
 השבעה לי באלהים הנה אם-
 תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד
 אשר-עשיתי עמך תעשה

עמדי ועם-הארץ אשר-גרתה
 כ"ד בה: ויאמר אברהם אנכי

כ"ה אשבע: והוכח אברהם את-
 אבימלך על-אדות באר המים
 אשר גזלו עבדי אבימלך:

כ"ו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי
 עשה את-הדבר הזה וגם-
 אתה לא-הגדת לי וגם אנכי
 לא שמעתי בלתי היום:

כ"ז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
 לאבימלך ויכרתו שניהם

כ"ח ברית: ויצב אברהם את-שבע
 כ"ט כבשת הצאן לבדהן: ויאמר

אבימלך אל-אברהם מה
 הנה שבע כבשת האלה אשר

ל הצבת לבדנה: ויאמר כי את-
 שבע כבשת תקח מידי בעבור
 תהיה-לי לעדה כי חפרתי

ל"א את-הבאר הזאת: על-כן קרא
 למקום ההוא באר שבע כי

לב שם נשבעו שניהם: ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיקל שר-צבאו
וישבו אל-ארץ פלשתים:
לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא-
לד שם בשם יהוה אל עולם: ויגר
אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים:

שביעי
כבא ויהי אחר הדברים האלה ס
והאלהים נסה את-אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר קח-נא את-
בנה את-יחידך אשר-אהבת
את-יצחק ולך-לך אל-ארץ
המדינה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך:
ג וישפם אברהם בבקר ויחבש
את-חמרו ויקח את-שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל-המקום
ד אשר-אמר-לו האלהים: ביום
השלישי וישא אברהם את-
עיניו וירא את-המקום מרחק:
ה ויאמר אברהם אל-נעריו
שבו-לכם פה עם-החמור ואני
והנער נלכה עד-כה ונשתחוה
ו נשובה אליכם: ויקח אברהם
את-עצי העלה וישם על-
יצחק בנו ויקח בידו את-האש

ואת-המאכלת וילכו שניהם
י יחדו: ויאמר יצחק אל-
אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה
האש והעצים ואיה השוה
ח לעלה: ויאמר אברהם אלהים
יראה-לו השוה לעלה בני
ט וילכו שניהם יחדו: ויבאו
אל-המקום אשר אמר-לו
האלהים ויבן שם אברהם את-
המזבח ויערך את-העצים
ויעקד את-יצחק בנו וישם
אתו על-המזבח ממעל
י לעצים: וישלח אברהם את-
ידו ויקח את-המאכלת לשחט
יא את-בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן-השמים ויאמר
אברהם | אברהם ויאמר הנני:
ב ויאמר אל-תשלח ידך אל-
הנער ואל-תעש לו מאומה
כי | עתה ידעתי כי-ירא אלהים
אתה ולא חשכת את-בנה את-
ג יחידך ממני: וישא אברהם
את-עיניו וירא והנה-איל
אחר נאחו בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את-האיל
ד ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם-המקום ההוא
יהוה | יראה אשר יאמר היום

טו בחר יהוה ויראה: ויקרא מלאך
יהוה אל-אברהם שנית מן-
טז השמים: ויאמר בני נשבעתי
נאם-יהוה כי יען אשר עשית
את-הדבר הזה ולא חשכת
יז את-בנה את-יחידך: כי-ברך
אברכה והרבה ארבה את-
זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על-שפת הים וירש
זרעך את שער איביו:
יח והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
יט עקב אשר שמעת בקלי: וישב
אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל-באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע:

מפטיר
כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגר ס
לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גם-הוא בנים לנחור
כא אחיך: את-עוץ בכרו ואת-בזו
אחיו ואת-קמואל אבי ארם:
כב ואת-כשד ואת-חזו ואת-
פלדש ואת-יודף ואת בתואל:
כג ובתואל ילד את-רבקה שמונה
אלה ילדה מלכה לנחור אחי
כד אברהם: ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם-הוא את-
טבח ואת-גחם ואת-תחש
ואת-מעכה: